

Pá - na své - ho ve svá - to - sti vrou - cně vzý - vej - me.

2. Jezu Kriste, Pane náš,
opatruj nás v každý čas,
ty, jenž s námi ve svátosti
věrně přebýváš.

3. V poslední pak hodině
přispěj věrné rodině,
bychom byli povoláni
k věčné hostině.

TxN: Šteyer 1683
D: L. Holain 1883 (~ 1939, 1992) M₄

714

1. Ó po - kr - me po - cest - ných, chle - be du - chů ne - be - ských,

ó ma - no an - děl - ská, krm nás, la - čné, na - sy - cuj,

svou mi - lo - stí po - svě - cuj, ó la - ho - do bo - žská.

2. Tělo Boží přesvaté,
na kříž za nás přibité,
slavně z hrobu vstalé,
milostí nás posvět' dnes,
po smrti pak do nebes
přijmi ke své chvále.

3. Krvi Boží přesvatá,
za nás hříšné prolitá,
v nebi oslavená,
obmyj, napoj, posvět' nás
a v dům Otcův přiveď zas
k slávě svého jména.

4. Ježíši, svou pravou tvář
ukryl jsi nám na oltář
v přetajemnou svátost;
ukaž nám, až přijde čas,
její plný, božský jas,
dej nám věčnou radost.